

Særlig med hensyn til spørgsmålet om vilkårsforhandling i forbindelse med separation og skilsmisse bemærkes, at flertallet støtter justitsministerens ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter der skal foretages vilkårsforhandling, medmindre begge ægtefæller positivt tilkendegiver, at de ikke ønsker det. Flertallet finder, at denne ordning indebærer den nødvendige sikkerhed for eventuelle svage parter i ægteskabet samtidig med, at den tager højde for tilfælde, hvor parterne – f.eks. fordi de er blevet rådgivet af en advokat – ikke har noget reelt behov for rådgivning i statsamtet.

Flertallet kan tiltræde den foreslåede ordning vedrørende ophævelse af kravet om godkendelse i forbindelse med ophør af fælles forældremyndighed og overførelse af forældremyndighed fra den ene af forældrene til den anden.

Flertallet har i den forbindelse navnlig været optaget af de tilfælde, hvor forældremyndigheden overføres fra den ene af forældrene til den anden. Flertallet er enig i, at mest taler for også her at anlægge det synspunkt, at det er forældrene, der er bedst til at vurdere, hvem der skal have det overordnede ansvar for barnet, men udvalget lægger samtidig afgørende vægt på, at ordningen – i de få tilfælde, hvor forældrenes aftale ikke måtte være i overensstemmelse med barnets bedste – ikke forringer de sociale myndigheds muligheder for at yde støtte til børn og unge.

Flertallet bemærker på den baggrund, at den foreslåede ændring yderligere aktualiserer behovet for et effektivt og velfungerende samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder, herunder mellem statsamtene og kommunerne.

Flertallet har i den forbindelse noteret sig justitsministerens oplysning om, at Civilretsdirektoratet i samarbejde med Socialministeriet som opfølgning på rapporten »Forsøgsprojekt om øget samarbejde mellem kommune og statsamt i sociale og familieretlige sager« fra februar 2004 tager initiativ til at udmønte en række specifikke anbefalinger i rapporten på forældremyndigheds- og samværsområdet.

Også forslaget om at skærpe ændringskriteriet i samværsager kan flertallet støtte.

Flertallet lægger herved bl.a. vægt på, at skærpsen har til formål at virkeliggøre de intentioner, der ligger bag den nugældende regel i § 17, stk. 2, i lov om forældremyndighed og samvær om at skabe mere ro om samværet og at give

statsamtene mulighed for at skønne over, hvor grundig sagsbehandlingen ved gentagne henvendelser skal være.

Flertallet er således enig i det overordnede synspunkt, som forslaget bygger på, hvorefter det ikke er i overensstemmelse med barnets bedste, at der f.eks. kan versere »evige« samværstviser hos myndighederne, og at det er myndighederne, der skal afgøre tvister, som intet har at gøre med rammerne for samværet, som f.eks. spørgsmål om sengetider, tøj, tv og mad under samværet og opdragelse i almindelighed.

Samtidig lægger flertallet afgørende vægt på, at ændringen ses i sammenhæng med statsamtens mulighed for at tilbyde forældrene børnesagkyndig rådgivning efter bestemmelsen i § 28 i lov om forældremyndighed og samvær. Flertallet ser således denne form for rådgivning som et meget væsentligt led i de samlede bestræbelser på i højere grad at overlade ansvaret for en løsning af de omhandlede spørgsmål til forældrene selv.

Flertallet har i den forbindelse noteret sig justitsministerens oplysning om, at Civilretsdirektoratet i tilknytning til lovens ikrafttræden vil skrive til samtlige statsamtter med henblik på at præcisere, at forældrene i tilfælde, hvor statsamtet efter det skærpede ændringskriterium har afvist at behandle en anmodning om ændring af samvær, skal tilbydes rådgivning efter § 28. Flertallet lægger herunder vægt på, at statsamtterne i forbindelse med tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen efter de nye regler gør en særlig indsats for at bibringe forældrene forståelse for vigtigheden af, at de – af hensyn til deres børns velfærd og trivsel – selv påtager sig det nødvendige ansvar for at løse de spørgsmål, som det fremover ikke længere vil være op til myndighederne at træffe afgørelse om.

Rådgivning efter lovens § 28 tilbydes i øvrigt normalt også i forbindelse med førstegangsfastsættelse af samvær, når forældrene er uenige. Flertallet har noteret sig justitsministerens oplysning om, at lovforslaget ikke ændrer ved dette.

Flertallet kan ligeledes støtte forslaget om, at der skal kunne ske tvangsfuldbyrdelse af en aftale om samvær, når forældrene i aftalen udtrykkeligt har bestemt, at den kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse.

Flertallet har bl.a. vurderet denne del af forslaget i lyset af den undersøgelse af fodedretternes